

[Socialministeren.]

men har i øvrigt fulgt sin egen linje, og da det er endogså meget højt kvalificerede socialpraktikere og socialkyndige folk, der har arbejdet med spørgsmålet, har det fået den karakter af soliditet, som tilfældet er. Jeg kan gøre opmærksom på enkelte ting, som er blevet ændret i ministeriet, efter at udkastet er afleveret til mig, f. eks. bestemmelsen i § 4 om, at alle købstæder skal have et særligt socialkontor. Denne bestemmelse er udgået, således at pligten til at oprette et sådant kontor alene afhænger af kommunens indbyggerantal. I § 6 er der åbnet adgang til at optage 60-årige invalide- eller enkepensionister i alderdomshjem. I kapitel IV er betegnelsen „bidrag“ ændret til „betaling“ for derved at undgå forveksling med privatretlig bidragsresolutioner. § 44 om erhvervs- og subsistensløse har man søgt affattet på en mere klar og overskuelig måde, således at de fundamentale problemer, det ærede medlem omtalte, i virkeligheden er indlagt i selve embedsmandsudvalgets udkast til ministeriet.

Det glæder mig ganske overordentligt, at såvel venstre som de konservative vil være med til at slette bestemmelserne vedrørende fattighjælps virkning. Fattighjælp har skabt adskillige bitre børn, sagde det ærede medlem hr. Søren Andersen. Det er jo rigtigt. Selve begrebet fattighjælp er ledsaget af så mange associationer, at man alene af den grund burde undgå det. Jeg betragter denne stiltfærdige tilslutning her som en overordentlig vigtig ting i den socialpolitiske udvikling. Vi har gradvis undermineret bestemmelsen, og nu falder den altså helt ud fra de argumenter, der har været fremført, at straffede personer har valget, hvorimod man hidtil ved fratagelse af valget har straffet personer, der modtog offentlig hjælp.

Vi har ved loven af 10. juni 1960 givet folkepension til mennesker uden hensyn til sociale forhold. Samfundet tilgiver altså de ældre, men straffer de yngre, hvilket ikke kan være konsekvent; men et hovedargument for mit vedkommende er, at vi ikke kan give socialpolitikken en forkert sigtelinje, derved at vi opstiller et skræmmebillede, som skal drive folk bort fra et bestemt felt: tag dig i agt for at komme

mellem så ringe mennesker! En sådan advarsel er vi ikke berettiget til at afgive. Fordømmelsen forudsætter faktisk en etisk fordømmelse med generel virkning. Det er etisk urigtigt, og det er sagligt umuligt, men det værste er dog trods alt, at vor situation med den hidtidige sociale diskriminering ikke kan opretholdes over for den europæiske sociale pagt, som er under udarbejdelse i Europarådet. En komité under Europarådet har konstateret, at Danmark er det eneste land i Europa, der endnu opretholder fattigstemplet. I pagten findes en bestemmelse, der forbyder ethvert indgreb i en borgers politiske og sociale rettigheder som følge af hjælp fra det offentlige ud fra den tankegang altså, at social diskriminering ikke er meget mere forsonlig end racediskriminering.

Det andet store punkt, som blikket naturligt falder på, er tilbagebetalingspligten. Her havde det ærede medlem hr. Søren Andersen betydelige betænkeligheder. Jeg håber trods alt, at de kan overvindes, idet vi jo ikke stryger tilbagebetalingspligten absolut, men faktisk opretholder muligheden, hvor der er noget at hente, og det beløb, der fremkommer gennem denne delvise opretholdelse af tilbagebetalingspligten, bliver ikke væsentlig mindre end det, der i øjeblikket indgår. Vi har markeret kongefamiliens store dage ved at slå en streg over tilbagebetalingspligten. Vi har gjort det, for at også den gruppe mennesker skulle føle sig som medborgere, og jeg håber ikke, at tilbagebetalingen skal gennemføres til sidste skålpund kød dér, hvor det ærede medlem hr. Søren Andersen kommer.

Det ærede medlem var inde på problemet om den mere rundelige hjælp til alvorlige sygdomme. Jeg vil anse det for naturligt, at man ikke blot opholder sig ved de hidtidige to-tre navngivne sygdomme, men giver bestemmelsen en bredere ramme. Dens indhold kan vi drøfte nærmere i udvalget.

Dernæst kunne det ærede medlem ønske en forenkling som i Norge af opholdskommunebegrebet, ophævelse af den retlige opholdskommune. Jeg skal gerne indrømme, at det var rart, om vi kunne nå et skridt videre end her foreslået, men vi har da strøget begrebet forsørgelsessted og er der-